תורה נבֿיאים וכתובֿים

תּרגום ייִדיש פֿון יהואש

עֶזְרָא

א 1 און אין ערשטן יאָר פֿון כּוֹרֶשׁ דעם מלך פֿון פָּרַס, אַז עס איז
אויסגעפֿירט געוואָרן דאָס וואָרט פֿון גאָט דורך יִרמיָהס מויל,
האָט גאָט דערוועקט דעם גײַסט פֿון כּוֹרֶשׁ דעם מלך פֿון פָּרַס, און ער
האָט אַרויסגעלאָזט אַן אויסרוף אין זײַן גאַנצן קיניגרײַך, און אויך
דורך אַ געשריפֿטס, אַזוי צו זאָגן: 2 אַזוי האָט געזאָגט כּוֹרֶשׁ דער
מלך פֿון פָּרַס: אַלע קיניגרײַכן פֿון דער ערד האָט מיר געגעבן יהוה
דער גאָט פֿון די הימלען; און ער האָט מיר באַפֿוילן אים צו בויען אַ
הויז אין ירושָׁלַיִם וואָס אין יהודה. 3 ווער עס איז דאָ צווישן אײַך פֿון
זײַן גאַנצן פֿאָלק, זאָל זײַן גאָט זײַן מיט אים, און זאָל ער אַרויפֿגיין
קיין ירושָׁלַיִם וואָס אין יהודה, און בויען דאָס הויז פֿון יהוה דעם
גאָט פֿון ישׂראל, דאָס איז דער גאָט וואָס אין ירושָׁלַיִם. 4 און
איטלעכער וואָס איז געבליבן, פֿון איטלעכן אָרט וואָס ער וווינט
דאָרטן, זאָלן די מענטשן פֿון זײַן אָרט אים העלפֿן מיט זילבער און
מיט גאָלד, און מיט גוטס, און מיט בהמות, אין איינעם מיט אַ נדבֿה
פֿאַר גאָטס הויז וואָס אין ירושָׁלַיִם.

5 זײַנען אויפֿגעשטאַנען די הויפּטן פֿון די פֿאָטערהײַזער פֿון יהודה
און בנימין, און די כּהנים און די לוִיִים, איטלעכער וואָס גאָט האָט
דערוועקט זײַן גײַסט אַרויפֿצוגיין בויען דאָס הויז פֿון גאָט וואָס אין
ירושָׁלַיִם. 6 און אַלע זייערע אַרומיקע האָבן געשטאַרקט זייערע
הענט מיט זילבערנע כּלים, מיט גאָלד, מיט גוטס, און מיט בהמות,
און מיט טײַערע זאַכן, אַחוץ אַלע וואָס זיי האָבן מנדבֿ געווען.

7 און דער מלך כּוֹרֶש האָט אַרויסגענומען די כּלים פֿון גאָטס הויז
וואָס נבֿוּכַדנֶצַר האָט אַרויסגעפֿירט פֿון ירושָלַיִם, און זיי
אַרײַנגעשטעלט אין הויז פֿון זײַנע געטער; 8 זיי האָט אַרויסגענומען
כּוֹרֶש דער מלך פֿון פָּרַס דורך דער האַנט פֿון מִתרְדָת דעם
שאַצמײַנסטער, און ער האָט זיי אויסגעציילט צו שֵׁשבַּצַר דעם
פֿירשט פֿון יהודה. 9 און דאָס איז געווען זייער צאָל: גילדערנע
בעקנס דרײַסיק, זילבערנע בעקסן טויזנט, חַלָפִים נײַן און צוואַנציק;
10 גילדערנע בעכערס דרײַסיק, זילבערנע בעכערס פֿון צווייטן מין
פֿיר הונדערט און צען; אַנדערע כּלים טויזנט. 11 אַלע כּלים פֿון גאָלד
און פֿון זילבער זײַנען געווען פֿינף טויזנט און פֿיר הונדערט. אַלע
האָט שֵׁשבַּצַר אַרויפֿגעבראַכט, ווען די פֿאַרטריבענע זײַנען
אַרויפֿגעבראַכט געוואָרן פֿון בבֿל קיין ירושָלַיִם.

ב

1 און דאָס זײַנען די קינדער פֿון דער יִדישער מדינה וואָס
זײַנען אַרויפֿגעגאַנגען פֿון די גלות-געפֿאַנגענע, וואָס נבֿוּכַדנֶצַר
דער מלך פֿון בבֿל האָט פֿאַרטריבן קיין בבֿל, און זיי האָבן זיך
אומגעקערט קיין ירושָלַיִם און יהודה, איטלעכער צו זײַן שטאָט; 2
די וואָס זײַנען געקומען מיט זרובבֿלן, יֵשוּעַן, נחֶמיָהן, שׂרָיָהן,
רְעֵלָיָהן, מָרדכַין, בלשָנען, מִספּרן, בגוַין, רחומען, בעֲנָהן.

די צאָל פֿון די מענער פֿון פֿאָלק ישׂראל:
3 די קינדער פֿון פּרעוֹש, צוויי טויזנט הונדערט און צוויי און
זיבעציק.
4 די קינדער פֿון שפַטיָה, דרײַ הונדערט צוויי און זיבעציק.
5 די קינדער פֿון אָרַח, זיבן הונדערט פֿינף און זיבעציק.
6 די קינדער פֿון פַּחַת-מוֹאָבֿ, פֿון די קינדער פֿון יֵשוּעַ און יוֹאָבֿ, צוויי
טויזנט אַכט הונדערט און צוועלף.
7 די קינדער פֿון עֵילָם, טויזנט צוויי הונדערט פֿיר און פֿופֿציק.
8 די קינדער פֿון זַתּוּא, נײַן הונדערט און פֿינף און פֿערציק.
9 די קינדער פֿון זַכַּי, זיבן הונדערט און זעכציק.
10 די קינדער פֿון בָני, זעקס הונדערט צוויי און פֿערציק.
11 די קינדער פֿון בֵּבָ־י, זעקס הונדערט דרײַ און צוואַנציק.
12 די קינדער פֿון עַזגָר, טויזנט צוויי הונדערט צוויי און צוואַנציק.
13 די קינדער פֿון אַדוֹניקָם, זעקס הונדערט זעקס און זעכציק.

14 די קינדער פֿון בִּגוַי, צוויי טויזנט זעקס און פֿופֿציק.
15 די קינדער פֿון עָדין, פֿיר הונדערט פֿיר און פֿופֿציק.
16 די קינדער פֿון אָטֵר, פֿון יחִזקִיָהן, אַכט און נײַנציק.
17 די קינדער פֿון בֵּצָי, דרײַ הונדערט דרײַ און צוואַנציק.
18 די קינדער פֿון יוֹרֶה, הונדערט און צוועלף.
19 די קינדער פֿון חָשום, צוויי הונדערט דרײַ און צוואַנציק.
20 די קינדער פֿון גִבָּר, פֿינף און נײַנציק.
21 די קינדער פֿון בית-לֶחֶם, הונדערט דרײַ און צוואַנציק.
22 די מענטשן פֿון נטוֹפָֿה, זעקס און פֿופֿציק.
23 די מענטשן פֿון עֲנָתות, הונדערט אַכט און צוואַנציק.
24 די קינדער פֿון עַזמָוֶת, צוויי און פֿערציק.
25 די קינדער פֿון קִרַיַת-עָרים, כּפֿירָה, און בּאֵרות, זיבן הונדערט און
דרײַ און פֿערציק.
26 די קינדער פֿון רָמָה און גֶבַע, זעקס הונדערט איין און צוואַנציק.
27 די מענטשן פֿון מִכמָס, הונדערט צוויי און צוואַנציק.
28 די מענטשן פֿון בית-אֵל און עַי, צוויי הונדערט דרײַ און צוואַנציק.
29 די קינדער פֿון נבֿוֹ, צוויי און פֿופֿציק.
30 די קינדער פֿון מַגביש, הונדערט זעקס און פֿופֿציק.
31 די קינדער פֿון דער אַנדער עֵילָם, טויזנט צוויי הונדערט פֿיר און
פֿופֿציק.
32 די קינדער פֿון חָרִם, דרײַ הונדערט און צוואַנציק.
33 די קינדער פֿון לוֹד, חָדיד, און אוֹנוֹ, זיבן הונדערט פֿינף און
צוואַנציק.
34 די קינדער פֿון יריחוֹ, דרײַ הונדערט פֿינף און פֿערציק.
35 די קינדער פֿון סנָאָה, דרײַ טויזנט און זעקס הונדערט און
דרײַסיק.

36 די כֹּהנים:
די קינדער פֿון ידַעְיָה, פֿון דעם הויז פֿון יֵשוּעַ, נײַן הונדערט דרײַ און
זיבעציק.
37 די קינדער פֿון אִמֵר, טויזנט צוויי און פֿופֿציק.
38 די קינדער פֿון פַּשחור, טויזנט צוויי הונדערט זיבן און פֿערציק.
39 די קינדער פֿון חָרִם, טויזנט און זיבעצן.
40 די לֵויִים:
די קינדער פֿון יֵשוּעַ און קַדמיאֵל, פֿון די קינדער פֿון הוֹדַוְיָה, פֿיר און
זיבעציק.

41 די זינגערס:
די קינדער פֿון אָסָף, הונדערט אַכט און צוואַנציק.
42 די קינדער פֿון די טויערלײַט:
די קינדער פֿון שַלום, די קינדער פֿון אָטֵר, די קינדער פֿון טַלמוֹן, די
קינדער פֿון עַקוּבֿ, די קינדער פֿון חַטיטאָ, די קינדער פֿון שוֹבָ־י; אין
גאַנצן הונדערט נײַן און דרײַסיק.

43 די נתינים:

די קינדער פֿון ציחאָ, די קינדער פֿון חַשׂוּפָֿא, די קינדער פֿון טַבעוֹת;
44 די קינדער פֿון קֵרוֹס, די קינדער פֿון סיעַהאָ, די קינדער פֿון פּדוֹן;
45 די קינדער פֿון לבָֿנָה, די קינדער פֿון חַגָבֿה, די קינדער פֿון עַקוּבֿ;
46 די קינדער פֿון חָגָבֿ, די קינדער פֿון שַׂלמַי, די קינדער פֿון חָנָן;
47 די קינדער פֿון גִדֵל, די קינדער פֿון גַחַר, די קינדער פֿון רְאָיָה.
48 די קינדער פֿון רצין, די קינדער פֿון נקוֹדאָ, די קינדער פֿון גַזָם;
49 די קינדער פֿון עוזאָ, די קינדער פֿון פּסֵח, די קינדר פֿון בסָי;
50 די קינדער פֿון אַסנָה, די קינדער פֿון מְעונים, די קינדער פֿון
נפֿוּסים; 51 די קינדער פֿון בקבוק, די קינדער פֿון חַקוּפָֿא, די קינדער
פֿון חַרחור; 52 די קינדער פֿון בצלות, די קינדער פֿון מחידאָ, די
קינדער פֿון חַרשאָ; 53 די קינדער פֿון ברקוֹס, די קינדער פֿון סיסראָ,
די קינדער פֿון תֶּמַח; 54 די קינדער פֿון נציחַ, די קינדער פֿון חַטיפָֿא.

55 די קינדער פֿון שלמהס קנעכט:

די קינדער פֿון סוֹטַי, די קינדער פֿון הַסוֹפֶֿרת, די קינדער פֿון פּרודאָ;
56 די קינדער פֿון יַעֲלָה, די קינדער פֿון דַרקוֹן, די קינדער פֿון גִדֵל;
57 די קינדער פֿון שפֿטיָה, די קינדער פֿון חַטיל, די קינדער פֿון
פּוֹכֶרֶת-הַצבָֿיִים, די קינדער פֿון אָמי.

58 אַלע נתינים און די קינדער פֿון שלמהס קנעכט: דרײַ הונדערט
צוויי און נײַנציק.

59 און דאָס זײַנען די וואָס זײַנען אַרויפֿגעגאַנגען פֿון תֵּל-מֶלַח, תֵּל-
חַרשאָ, כּרובֿ, אַדָן, אִמֵר, און האָבן ניט געקענט זאָגן זייער
פֿאָטערהויז און זייער אָפּשטאַם, אויב זיי זײַנען פֿון ישׂראל:

60 די קינדער פֿון דלָיָה, די קינדער פֿון טוֹבִיָה, די קינדער פֿון נקוֹדאָ
– זעקס הונדערט צוויי און פֿופֿציק. און פֿון די קינדער פֿון די כּהנים:
די קינדער פֿון חֲבַיָה, די קינדער פֿון הַקוֹץ, די קינדער פֿון ברזִלַין
וואָס האָט גענומען אַ ווײַב פֿון די טעכטער פֿון ברזִלַי פֿון גִלעָד, און
איז גערופֿן געוואָרן אויף זייער נאָמען.

62 די דאָזיקע האָבן געזוכט זייערע יחוס-בריוו, און זיי זײַנען ניט
געפֿונען געוואָרן, און זיי זײַנען געהאַלטן געוואָרן פֿאַר אומווערדיק
צו דער כּהונה. 63 און דער תִּרשָתאָ האָט זיי פֿאַרזאָגט, אַז זיי זאָלן
ניט עסן פֿון דעם גאָר הייליקן, ביז עס וועט אויפֿשטיין אַ כּהן מיט
אורים-ותּומים.

64 די גאַנצע עדה אין איינעם איז געווען צוויי און פֿערציק טויזנט
דרײַ הונדערט און זעכציק; 65 אַחוץ זייערע קנעכט און זייערע
דינסטן; די דאָזיקע זײַנען געווען זיבן טויזנט דרײַ הונדערט זיבן און
דרײַסיק. און זיי האָבן געהאַט זינגערס און זינגערינס צוויי הונדערט.
66 זייערע פֿערד זײַנען געווען זיבן הונדערט זעקס און דרײַסיק;
זייערע מויליאייזלען, צוויי הונדערט פֿינף און פֿערציק; 67 זייערע
קעמלען, פֿיר הונדערט פֿינף און דרײַסיק; אייזלען, זעקס טויזנט זיבן
הונדערט און צוואַנציק.

68 און טייל פֿון די הויפּטן פֿון די פֿאָטערהײַזער, אַז זיי זײַנען
געקומען אין גאָטס הויז אין ירושָלַיִם, האָבן מנדבֿ געווען פֿאַר גאָטס
הויז, כּדי אים אויפֿצושטעלן אויף זײַן אָרט. 69 זיי האָבן געגעבן לויט
זייערע כּוחות פֿאַר דעם שאַץ פֿון דער אַרבעט, גאָלד איין און
זעכציק טויזנט דַרכּמוֹנים, און זילבער פֿינף טויזנט מָנֶה, און
העמדלעך פֿאַר די כּהנים, הונדערט.

70 און די כּהנים און די לוִיִים, און טייל פֿון דעם פֿאָלק, און די
זינגערס, און די טויערלײַט, און די נתינים, האָבן זיך באַזעצט אין
זייערע שטעט, און גאַנץ ישׂראל אין זייערע שטעט.

ג 1 און אַז דער זיבעטער חודש איז געקומען, און די קינדער פֿון
ישׂראל זײַנען געווען אין די שטעט, האָט זיך דאָס פֿאָלק
אײַנגעזאַמלט ווי איין מאַן קיין ירושָלַיִם. 2 און יֵשוּעַ דער זון פֿון

יוֹצָדָקן, און זײַנע ברידער די כֹּהנים, און זרובבֿל דער זון פֿון
שְׁאַלתּיאֵלן, און זײַנע ברידער, זײַנען אויפֿגעשטאַנען, און זיי האָבן
אויפֿגעבויט דעם מזבח פֿון גאָט פֿון ישׂראל, כּדי אויפֿצוברענגען אויף
אים בראַנדאָפּפֿער, אַזוי ווי עס שטייט געשריבן אין דער תּוֹרה פֿון
משה דעם געטלעכן מאַן. 3 און זיי האָבן אויפֿגעשטעלט דעם מזבח
אויף זײַנע געשטעלן; וואָרום אויף זיי איז געווען די אימה פֿאַר די
פֿעלקער פֿון די לענדער. און זיי האָבן אויפֿגעבראַכט אויף אים
בראַנדאָפּפֿער צו גאָט, בראַנדאָפּפֿער אין דער פֿרי און אין אָוונט.
4 און זיי האָבן געמאַכט דעם יָום-טוֹבֿ פֿון סוּכּוֹת, אַזוי ווי עס שטייט
געשריבן, און די טאָגטעגלעכע בראַנדאָפּפֿער לויט דער צאָל, ווי דער
דין איז פֿאַר איטלעכן טאָג: 5 און דערנאָך דאָס שטענדיקע
בראַנדאָפּפֿער, און [די קרבנות] פֿון ראש-חודש, און פֿון אַלע
געהייליקטע יָום-טוֹבים פֿון גאָט, און פֿון איטלעכן וואָס האָט מנדבֿ
געווען אַ נדבֿה צו גאָט. 6 פֿון ערשטן טאָג אין זיבעטן חודש האָבן זיי
אָנגעהויבן אויפֿברענגען בראַנדאָפּפֿער, הגם דער גרונטפֿעסט פֿון
דעם טעמפּל איז נאָך ניט געווען געלייגט.

7 און זיי האָבן געגעבן געלט צו די שטיינהעקער, און צו די
האָלצמײַנסטער, און שפּײַז און געטראַנק, און אייל, צו די צידוֹנים,
און צו די צוֹרים, אַז זיי זאָלן ברענגען צעדערהאָלץ פֿון לבֿנוֹן ביז
דעם ים פֿון יָפֿוֹא, לויט דער דערלויבעניש פֿון כּוֹרֶש דעם מלך פֿון
פָּרַס צו זיי. 8 און אין צווייטן יאָר נאָך זייער קומען צום הויז פֿון גאָט
קיין ירושָׁלַיִם, אין צווייטן חוֹדש, האָבן גענומען זרובבֿל דער זון פֿון
שְׁאַלתּיאֵלן, און יֵשוּעַ דער זון פֿון יוֹצָדָקן, און זייערע איבעריקע
ברידער די כֹּהנים און די לוִיִם, און אַלע וואָס זײַנען געקומען פֿון
דער געפֿאַנגענשאַפֿט קיין ירושָׁלַיִם, און זיי האָבן געשטעלט די לוִיִם
פֿון צוואַנציק יאָר אַלט און העכער, אָנצופֿירן די אַרבעט פֿון גאָטס
הויז. 9 און יֵשוּעַ, זײַנע זין, און זײַנע ברידער, און קַדמיאֵל מיט זײַנע
זין, די קינדער פֿון יהודה, זײַנען געשטאַנען אין איינעם אויפֿצופּאַסן
איבער די בעל-מלאָכהס אין הויז פֿון גאָט; [אויך] די קינדער פֿון
חֵנָדָד, זייערע זין, און זייערע ברידער, די לוִיִם.

10 און אַז די בוימײַנסטער האָבן געלייגט דעם גרונטפֿעסט פֿון גאָטס
טעמפּל, האָט מען געשטעלט די כֹּהנים, אָנגעקליידטע, מיט
טרומייטן, און די לוִיִם, די קינדער פֿון אָסָף, מיט צימבלען, צו לויבן
גאָט לויט דעם אײַנשטעל פֿון דוד דעם מלך פֿון ישׂראל. 11 און זיי

האָבן געזונגען לויב און דאַנק צו גאָט: ”וואָרום ער איז גוט, וואָרום
אײביק איז זײַן חסד אויף ישׂראל“. 12 און דאָס גאַנצע פֿאָלק האָט
געשאַלט אַ גרויסע שאַלונג אין לויב צו גאָט פֿאַר וואָס דער
גרונטפֿעסט פֿון גאָטס הויז איז געלייגט געוואָרן. און פֿיל פֿון די
כּהנים און די לוִיִם און די הויפּטלײַט פֿון די פֿאָטערהײַזער, די זקנים
וואָס האָבן געזען דאָס ערשטע הויז, האָבן געוויינט אויף אַ הויכן קָול
ווען מע האָט געלייגט דעם גרונטפֿעסט פֿון דעם דאָזיקן הויז פֿאַר
זײערע אויגן; און פֿיל האָבן געשאַלט פֿאַר שׂמחה אויף אַ הויכן קָול.
13 און דאָס פֿאָלק האָט ניט געקענט דערקענען צווישן דעם קָול פֿון
שאַלונג פֿאַר שׂמחה, און דעם קָול פֿון דעם פֿאָלקס געוויין; וואָרום
דאָס פֿאָלק האָט געשאַלט אַ גרויסע שאַלונג, און דער קָול האָט זיך
געהערט ביז אין דער ווײַטן.

ד

1 און די פֿײַנט פֿון יהודה און בנימין האָבן געהערט אַז די
קינדער פֿון גלות בויען אַ טעמפּל צו יהוה דעם גאָט פֿון ישׂראל.
2 און זײ האָבן גענענט צו זרובבֿלן, און צו די הויפּטלײַט פֿון די
פֿאָטערהײַזער, און האָבן צו זײ געזאָגט: לאָמיר בויען מיט אײַך,
וואָרום מיר זוכן אײַער גאָט אַזוי ווי איר, און צו אים שלאַכטן מיר
פֿון די טעג פֿון אֵסַר-חַדון דעם מלך פֿון אַשור, וואָס האָט אונדז
אַרויפֿגעבראַכט אַהער. 3 האָט צו זײ געזאָגט זרובבֿל, און יֵשועַ, און
די איבעריקע הויפּטלײַט פֿון די פֿאָטערהײַזער פֿון ישׂראל: איר קערט
זיך מיט אונדז ניט אָן, צו בויען אַ הויז צו אונדזער גאָט; נײַערט מיר
אַליין וועלן בויען צו יהוה דעם גאָט פֿון ישׂראל, אַזוי ווי כּוֹרֶש דער
מלך פֿון פָּרַס האָט אונדז געהייסן.

4 און דאָס פֿאָלק פֿון לאַנד האָט אָפּגעשלאַפֿט די הענט פֿון דעם
פֿאָלק פֿון יהודה, און זײ אָפּגעשראָקן פֿון בויען. 5 און זײ האָבן
אָנגעדונגען אויף זײ יוֹעצים, צו פֿאַרשטערן זײער כַּוָונה, אַלע טעג
פֿון כּוֹרֶש דעם מלך פֿון פָּרַס, און ביז דער מלוכה פֿון דָריָוֶש דעם
מלך פֿון פָּרַס. 6 און אין דער מלוכה פֿון אַחשורוֹשן, אין אָנהייב פֿון
זײַן מלוכה, האָבן זײ געשריבן אַן אָנקלאָג אויף די באַוווינער פֿון
יהודה און ירושָלַיִם.

7 און אין די טעג פֿון אַרתַּחשַׁשׂתּאָ, האָט בשלָם, מִתרְדָת, טָבְאֵל, און
זײַנע איבעריקע חבֿרים, געשריבן צו אַרתַּחשַׁשׂתּאָ דעם מלך פֿון
פָּרַס; און דאָס געשריפֿטס פֿון דעם בריוו איז געווען אין אַראַמישן
כּתבֿ און אַרמאַיִשן לשון. 8 רחום דער באַפֿעלגעבער און שִׁמשַׁי דער
שרײַבער האָבן געשריבן אַ בריוו אויף ירושָׁלַיִם צו אַרתַּחשַׁשׂתּאָ דעם
מלך אַזוי – 9 דענצמאָל [האָט געשריבן] רחום דער באַפֿעלגעבער,
און שִׁמשַׁי דער שרײַבער, און זייערע איבעריקע חבֿרים, דינאָער, און
אַפֿרסַתכאָער, טַרפּלאָער, אַפֿרסאָער, אַרכּוָאער, בבֿלער, שושַׁנכאָער,
דֶהיֵאָער, עֵילָמער, 10 און די איבעריקע אומות וואָס דער גרויסער
און גערימטער אָסנַפּר האָט אַריבערגעבראַכט, און זיי באַזעצט אין
דער שטאָט שומרון, און די איבעריקע פֿון יענער זײַט טײַך: און
אַצונד – 11 דאָס איז דער נוסח פֿון דעם בריוו וואָס זיי האָבן
געשיקט צו אים: – צו אַרתַּחשַׁשׂתּאָ דעם מלך, דײַנע קנעכט די
מענטשן פֿון יענער זײַט טײַך: און אַצונד 12 זאָל דעם מלך באַוווּסט
זײַן, אַז די ייִדן וואָס זײַנען אַרויפֿגעגאַנגען פֿון דיר, זײַנען געקומען
צו אונדז קיין ירושָׁלַיִם; זיי בויען די ווידערשפּעניקע און בייזע
שטאָט, און זיי פֿאַרענדיקן מויערן, און גראָבן גרונטפֿעסטן.
13 אַצונד זאָל דעם מלך באַוווּסט זײַן, אַז אויב די דאָזיקע שטאָט
וועט אויפֿגעבויט ווערן, און די מויערן וועלן פֿאַרענדיקט ווערן, וועלן
זיי קיין אָפּצאָל, מֶכֶס, און וועגגעלט ניט צאָלן, און דאָס וועט
ברענגען הֶזק דער קיניגלעכער הכנָסה. 14 אַצונד, אַזוי ווי מיר עסן
דאָס זאַלץ פֿון דעם פּאַלאַץ, און עס איז ניט רעכט פֿאַר אונדז
צוצוזען דעם אומכּבֿוד פֿון מלך, דערפֿאַר שיקן מיר און זײַנען מודיע
דעם מלך, 15 כּדי מע זאָל נאָכזוכן אין דעם ספֿר־הזכרונות פֿון דײַנע
עלטערן; און וועסט געפֿינען אין דעם ספֿר- הזכרונות, און וויסן, אַז
די דאָזיקע שטאָט איז אַ ווידערשפּעניקע שטאָט, און ברענגט הֶזק די
מלכים און די מדינות, און מע האָט געמאַכט בונטן אין איר פֿון
אייביקע טעג אָן; איבער דעם איז די דאָזיקע שטאָט חָרבֿ געוואָרן.
16 מיר זײַנען מודיע דעם מלך, אַז אויב די דאָזיקע שטאָט וועט
אויפֿגעבויט ווערן, און די מויערן וועלן פֿאַרענדיקט ווערן, וועסטו
דורך דעם מער ניט האָבן קיין חלק אויף יענער זײַט טײַך.

17 האָט דער מלך געשיקט אַן ענטפֿער צו רחום דעם באַפֿעלגעבער,
און שִׁמשַׁי דעם שרײַבער, און זייערע איבעריקע חבֿרים וואָס זײַנען
געזעסן אין שומרון, און די איבעריקע פֿון יענער זײַט טײַך: פֿריד!
און אַצונד, 18 דער בריוו וואָס איר האָט אונדז געשיקט, איז

באַשיידלעך געלייענט געוואָרן פֿאַר מיר. 19 און פֿון מיר איז געגעבן
געוואָרן אַ באַפֿעל, און מע האָט נאָכגעזוכט און געפֿונען, אַז די
דאָזיקע שטאָט האָט פֿון אייביקע טעג זיך דערהויבן אַקעגן מלכים,
און אַז אין איר זײַנען געמאַכט געוואָרן ווידערשפּעניקונגען און
בונטן; 20 און איבער ירושָלַיִם זײַנען געווען מאַכטיקע מלכים, און זי
האָבן געוועלטיקט איבער גאַנץ יענער זײַט טײַך; און אָפּצאָל, מֶכֶס,
און וועגגעלט איז זיי געצאָלט געוואָרן. 21 אַצונד גיט אַ באַפֿעל צו
ווערן די דאָזיקע לײַט, און די דאָזיקע שטאָט זאָל ניט געבויט ווערן
ביז פֿון מיר וועט געגעבן ווערן אַ באַפֿעל. 22 און זײַט אָפּגעהיט ניט
צו מאַכן קיין טָעות וועגן דעם, כּדי דער הֶזק זאָל ניט וואַקסן צום
שאָדן פֿון די מלכים.

23 דענצמאָל ווי דער אינהאַלט פֿון דעם מלך אַרתַּחשַשתּאָס בריוו
איז פֿאָרגעלייענט געוואָרן פֿאַר רחומען, און שִמשַי דעם שרײַבער,
און זייערע חבֿרים, אַזוי זײַנען זיי אַוועק אויף גיך קיין ירושָלַיִם צו די
ייִדן, און האָבן זיי געוועריט מיט מאַכט און געוואַלט. 24 דענצמאָל
האָט אויפֿגעהערט די אַרבעט פֿון גאָטס הויז וואָס אין ירושָלַיִם, און
זי איז געווען אָפּגעשטעלט ביז דעם צווייטן יאָר פֿון דער מלוכה פֿון
דָריָוֶש דעם מלך פֿון פָּרַס.

ה

1 און די נבֿיאים, חַגַי דער נבֿיא, און זכַריָה דער זון פֿון עִדוֹאן,
האָבן נבֿיאות געזאָגט צו די ייִדן וואָס אין יהודה און אין
ירושָלַיִם – אין נאָמען פֿון גאָט פֿון ישׂראל צו זיי. 2 דענצמאָל זײַנען
אויפֿגעשטאַנען זרובבֿל דער זון פֿון שְאַלתּיאֵלן, און יֵשועַ דער זון פֿון
יוֹצָדָקן, און האָבן אָנגעהויבן בויען דאָס הויז פֿון גאָט וואָס אין
ירושָלַיִם, און מיט זיי זײַנען געווען די נבֿיאים פֿון גאָט וואָס האָבן זיי
געהאָלפֿן. 3 אין דער אייגענער צײַט איז צו זיי געקומען תַּתּנַי דער
פּירשט פֿון יענער זײַט טײַך, און שתַר-בוֹזנַי, און זייערע חבֿרים, און
זיי האָבן צו זיי אַזוי געזאָגט: ווער האָט אײַך געגעבן אַ דערלויבעניש
צו בויען דאָס דאָזיקע הויז, און צו פֿאַרענדיקן די דאָזיקע מויער?
4 ”דענצמאָל האָבן מיר צו זיי אַזוי געזאָגט: – [האָבן זיי געשריבן] –
וואָס זײַנען די נעמען פֿון די מענטשן וואָס בויען דעם דאָזיקן בנין?“
5 אָבער דאָס אויג פֿון זייער גאָט איז געווען אויף די עלטסטע פֿון די

ייִדן, און זיי האָבן זיי ניט געווערט, ביז די זאַך וועט קומען פֿאַר
דָרִיָוֶשן, און מע וועט דענצמאָל ברענגען אַ תּשובֿה וועגן דעם.

6 דער נוסח פֿון דעם בריוו וואָס תַּתּנַי דער פּירשט פֿון יענער זײַט
טײַך, און שתַר-בּוֹזנַי, און זײַנע חבֿרים, די אֲפַרסכאָער וואָס פֿון
יענער זײַט טײַך, האָבן געשיקט צום מלך דָרְיָוֶש; 7 זיי האָבן צו אים
געשיקט אַ בריוו, און אַזוי איז געווען געשריבן אין אים: צום מלך
דָרְיָוֶש גאָרע פֿריד! 8 זאָל דעם מלך באַוווּסט זײַן, אַז מיר זײַנען
געגאַנגען צו דער מדינה יהודה, צום הויז פֿון גרויסן גאָט, און עס
ווערט געבויט פֿון שווערע שטיינער, און האָלץ ווערט אַרײַנגעטאָן
אין די ווענט, און די דאָזיקע אַרבעט ווערט געטאָן פֿלײַסיק, און זי
באַגליקט אין זייער האַנט. 9 האָבן מיר דענצמאָל געפֿרעגט די
דאָזיקע עלטסטע; מיר האָבן צו זיי אַזוי געזאָגט: ווער האָט אײַך
געגעבן אַ דערלויבעניש צו בויען דאָס דאָזיקע הויז, און צו
פֿאַרענדיקן די דאָזיקע מויער? 10 און אויך זייערע נעמען האָבן מיר
געפֿרעגט בײַ זיי, כּדי דיך צו לאָזן וויסן, אַז מיר וועלן אויפֿשרײַבן די
נעמען פֿון די מענטשן וואָס זײַנען זייערע אָנפֿירער. 11 און אַזוי
האָבן זיי אונדז געגעבן אַן ענטפֿער, אַזוי צו זאָגן: מיר זײַנען די
קנעכט פֿון דעם גאָט פֿון הימל און ערד, און מיר בויען אָפּ דאָס הויז
וואָס איז מיט פֿיל יאָרן פֿאַר דעם שוין געווען געבויט; און אַ
גרויסער מלך פֿון ישׂראל האָט עס געבויט און פֿאַרענדיקט. 12 אָבער
ווײַל אונדזערע עלטערן האָבן דערצערנט דעם גאָט פֿון הימל, האָט
ער זיי געגעבן אין דער האַנט פֿון נבֿוּכַדנֶצַר דעם כַּשׂדי, דעם מלך פֿון
בבֿל; און ער האָט צעשטערט דאָס דאָזיקע הויז, און האָט פֿאַרטריבן
דאָס פֿאָלק קיין בבֿל. 13 אָבער אין ערשטן יאָר פֿון כּוֹרֶש דעם מלך
פֿון בבֿל, האָט דער מלך כּוֹרֶש געגעבן אַ באַפֿעל צו בויען דאָס
דאָזיקע הויז פֿון גאָט. 14 און אויך די גילדערנע און זילבערנע כּלים
פֿון גאָטס הויז וואָס נבֿוּכַדנֶצַר האָט אַוועקגענומען פֿון דעם טעמפּל
וואָס אין ירושָלַיִם, און זיי אַוועקגעפֿירט אין דעם טעמפּל פֿון בבֿל,
זיי האָט דער מלך כּוֹרֶש אַרויסגענומען פֿון דעם טעמפּל וואָס אין
בבֿל, און זיי זײַנען איבערגעגעבן געוואָרן צו איינעם מיטן נאָמען
שֵׁשבַּצַר, וואָס ער האָט אים געמאַכט פֿאַרן פּירשט. 15 און ער האָט
צו אים געזאָגט: נעם די דאָזיקע כּלים; גיי לייג זיי אַוועק אין דעם
טעמפּל וואָס אין ירושָלַיִם, און זאָל דאָס הויז פֿון גאָט געבויט ווערן
אויף זײַן אָרט. 16 דענצמאָל איז דער דאָזיקער שֵׁשבַּצַר געקומען; ער
האָט געלייגט די גרונטפֿעסטן פֿון גאָטס הויז וואָס אין ירושָלַיִם, און

פֿון דענצמאָל אָן און ביז אַצונד ווערט עס געבויט, און איז נאָך ניט
פֿאַרטיק. 17 און אַצונד, אויב דעם מלך איז ווילגעפֿעלן, זאָל
נאָכגעזוכט ווערן דאָרטן אין דער שאַצקאַמער פֿון דעם מלך וואָס
אין בבֿל, אויב דאָס איז אַזוי, אַז פֿון מלך כּורֶש איז געגעבן געוואָרן
אַ באַפֿעל צו בויען דאָס דאָזיקע הויז פֿון גאָט אין ירושָלַיִם; און זאָל
ער אונדז שיקן דעם ווילן פֿון דעם מלך וועגן דעם.

ו 1 דענצמאָל האָט דער מלך דָריָוֶש געגעבן אַ באַפֿעל, און מע
האָט נאָכגעזוכט אין דער בּיכערקאַמער וואָס מע לייגט דאָרטן
אַוועק די שאַצן אין בבֿל. 2 און עס איז געפֿונען געוואָרן אין
אַחמתאָ, אין דער הויפּטשטאָט וואָס אין דער מדינה מָדַי, אַ מגילה,
און אַזוי איז געווען געשריבן אין איר: צום געדענקען: 3 אין ערשטן
יאָר פֿון מלך כּורֶש, האָט דער מלך כּורֶש געגעבן אַ באַפֿעל: וועגן
דעם הויז פֿון גאָט אין ירושָלַיִם – זאָל דאָס הויז געבויט ווערן פֿאַר
אַן אָרט וווּ מע שלאַכט שלאַכטאָפּפֿער, און זײַנע גרונטפֿעסטן זאָלן
געלייגט ווערן שטאַרק; זײַן הייך זאָל זײַן זעכציק אײַלן, זײַן ברייט
זעכציק אײַלן; 4 מיט דרײַ שיכטן פֿון שווערע שטיינער, און אַ שיכט
פֿון נײַעם האָלץ; און די הוֹצאות זאָלן געגעבן ווערן פֿון מלכס הויז.
5 און אויך די גילדערנע און זילבערנע כּלים פֿון גאָטס הויז וואָס
נבֿוּכדנֶצַר האָט אַרויסגענומען פֿון דעם טעמפּל וואָס אין ירושָלַיִם,
און אַוועקגעפֿירט קיין בבֿל, זאָל מען אומקערן, און דאָס זאָל
צוריקגיין צו דעם טעמפּל וואָס אין ירושָלַיִם אויף זײַן אָרט, און
זאָלסט עס אַוועקלייגן אין הויז פֿון גאָט.

6 ”אַצונד, תַּתּנַי דער פֿירשט פֿון יענער זײַט טײַך, שתַר־בּוֹזנַי, און
אײַערע חבֿרים די אַפֿרסכאָער וואָס אויף יענער זײַט טײַך, האַלט זיך
ווײַט פֿון דאָרטן. 7 לאָזט צו רו די אַרבעט פֿון דעם דאָזיקן הויז פֿון
גאָט; זאָלן דער פֿירשט פֿון די ייִדן, און די עלטסטע פֿון די ייִדן בויען
דאָס דאָזיקע הויז פֿון גאָט אויף זײַן אָרט. 8 און פֿון מיר ווערט
געגעבן אַ באַפֿעל וועגן וואָס איר זאָלט טאָן פֿאַר די דאָזיקע
עלטסטע פֿון די ייִדן, כּדי צו בויען דאָס דאָזיקע הויז פֿון גאָט: אַז פֿון
דעם מלכס אייגנטום, פֿון דעם אָפּצאָל אויף יענער זײַט טײַך, זאָלן
אויף גיך געגעבן ווערן די הוֹצאות צו די דאָזיקע מענטשן, כּדי ניט צו
שטערן. 9 און וואָס זיי האָבן נייטיק, סײַ יונגע אָקסן, סײַ ווידערס

און שעפּסן, אויף אויפֿצובריינגען צום גאָט פֿון הימל, ווייץ, זאַלץ,
ווײַן און אייל, לויט דעם פֿאַרלאַנג פֿון די כּהנים וואָס אין ירושָלַיִם,
זאָל זיי געגעבן ווערן טאָג אין טאָג ניט פֿאַרפֿעלט; 10 כּדי זיי זאָלן
מקריבֿ זײַן געשמאַקע ריחות צום גאָט פֿון הימל, און בעטן פֿאַר דעם
לעבן פֿון מלך און זײַנע קינדער. 11 און פֿון מיר ווערט געגעבן אַ
באַפֿעל, אַז יעטוועדער איינער וואָס וועט ענדערן דאָס דאָזיקע
וואָרט, זאָל אַ באַלקן אַרויסגעריסן ווערן פֿון זײַן הויז, און ער זאָל
צוגעשלאָגן ווערן דערויף אין דער הייך; און זײַן הויז זאָל געמאַכט
ווערן פֿאַר אַ מיסטהויפֿן דערפֿאַר. 12 און דער גאָט וואָס האָט
געמאַכט רוען זײַן נאָמען דאָרטן, זאָל אומוואַרפֿן יעטוועדער מלך
און פֿאָלק וואָס וועט אויסשטרעקן זײַן האַנט דאָס צו ענדערן, כּדי
צו צעשטערן דאָס דאָזיקע הויז פֿון גאָט וואָס אין ירושָלַיִם. איך
דָרְיָוֶש האָב געגעבן דעם באַפֿעל; זאָל ער געטאָן ווערן אויף גיך.“

13 דענצמאָל, ווײַל דער מלך דָרְיָוֶש האָט געשיקט, האָבן תַּתְּנַי דער
פֿירשט פֿון יענער זײַט טײַך, שְתַר-בּוֹזנַי, און זײַנע חבֿרים, אויף גיך
אַזוי געטאָן. 14 און די עלטסטע פֿון די ייִדן האָבן געבויט און האָבן
באַגליקט, לויט דער נבֿואה פֿון חַגַי דעם נבֿיא, און זכַריָה דעם זון פֿון
עִדוֹאן. און זיי האָבן געבויט און פֿאַרענדיקט לויט דעם באַפֿעל פֿון
דעם גאָט פֿון ישׂראל, און לויט דעם באַפֿעל פֿון כּורֶשן, און דָרְיָוֶשן,
און אַרתַּחשַשׂתּאָ דעם מלך פֿון פָּרַס. 15 און מע האָט פֿאַרענדיקט
דאָס דאָזיקע הויז ביזן דריטן טאָג פֿון חודש אָדֶר, וואָס איז געווען
אין זעקסטן יאָר פֿון מלך דָרְיָוֶשעס מלוכה.

16 און די קינדער פֿון ישׂראל, די כּהנים און די לְוִיִם, און די
איבעריקע קינדער פֿון גלות, האָבן געמאַכט די באַנײַאונג פֿון דעם
דאָזיקן הויז פֿון גאָט מיט שׂמחה. 17 און זיי האָבן מקריבֿ געווען צו
דער באַנײַאונג פֿון דעם דאָזיקן הויז פֿון גאָט הונדערט אָקסן, צוויי
הונדערט ווידערס, פֿיר הונדערט שעפּסן, און צוועלף ציגנבעק פֿאַר
זינדאָפּפֿער פֿאַר גאַנץ ישׂראל, לויט דער צאָל פֿון די שבֿטים פֿון
ישׂראל. 18 און זיי האָבן געשטעלט די כּהנים לויט זייערע
איינטיילונגען, און די לְוִיִם לויט זייערע אָפּטיילונגען, אויף דעם
דינסט פֿון גאָט וואָס אין ירושָלַיִם, אַזוי ווי עס שטייט געשריבן אין
דעם בוך פֿון משהן.

19 און די קינדער פֿון גלות האָבן געמאַכט דעם קָרבן-פּסח אין
פֿערצנטן טאָג פֿון ערשטן חודש. 20 וואָרום די כּהנים און די לוִיִים
האָבן זיך אין איינעם געריייניקט; זיי זײַנען אַלע געווען ריין. און זיי
האָבן געשאָכטן דעם קָרבן-פּסח פֿאַר אַלע קינדער פֿון גלות, און פֿאַר
זייערע ברידער די כּהנים, און פֿאַר זיך אַליין. 21 און עס האָבן
געגעסן די קינדער פֿון ישׂראל וואָס האָבן זיך אומגעקערט פֿון גלות,
און איטלעכער וואָס האָט זיך אָפּגעשיידט צו זיי פֿון דער
אומריייניקייט פֿון די פֿעלקער פֿון לאַנד, כּדי צו זוכן יהוה דעם גאָט
פֿון ישׂראל. 22 און זיי האָבן געמאַכט דעם יָום-טוֹב פֿון מצות זיבן
טעג מיט פֿרייד, וואָרום גאָט האָט זיי דערפֿרייט, און האָט צוגעקערט
צו זיי דאָס האַרץ פֿון דעם מלך פֿון אַשור, צו שטאַרקן זייערע הענט
אין דער אַרבעט פֿון דעם הויז פֿון גאָט, דעם גאָט פֿון ישׂראל.

ז 1 און נאָך די דאָזיקע געשעענישן, אין דער מלוכה פֿון
אַרתַּחשַׁסטאָ דעם מלך פֿון פָּרַס, איז עזרא דער זון פֿון שׂרָיָה,
דעם זון פֿון עֲזַריָה, דעם זון פֿון חלקִיָה, 2 דעם זון פֿון שַׁלום, דעם
זון פֿון צָדוק, דעם זון פֿון אַחיטוּבֿ, 3 דעם זון פֿון אַמַריָה, דעם זון
פֿון עֲזַריָה, דעם זון פֿון מרָיוֹת, 4 דעם זון פֿון זֶרַחיָה, דעם זון פֿון
עוזי, דעם זון פֿון בוקי, 5 דעם זון פֿון אַבֿישוּעַ, דעם זון פֿון פּינחס,
דעם זון פֿון אֶלעָזָר, דעם זון פֿון אַהרן דעם כּהן-גדול – 6 איז דער
דאָזיקער עזרא אַרויפֿגעגאַנגען קיין בבֿל; און ער איז געווען אַ
שרײַבער, באַהאַוונט אין תּורת-משה וואָס יהוה דער גאָט פֿון ישׂראל
האָט געגעבן. און דער מלך האָט אים געגעבן זײַן איטלעכע בקשה,
לויט דער האַנט פֿון יהוה זײַן גאָט אויף אים. 7 און עס זײַנען
אַרויפֿגעגאַנגען פֿון די קינדער פֿון ישׂראל, און פֿון די כּהנים און די
לוִיִים, און די זינגערס, און די טויערלײַט, און די נתינים, קיין
ירושָלַיִם, אין זיבעטן יאָר פֿון מלך אַרתַּחשַׁסטאָ. 8 און ער איז
געקומען קיין ירושָלַיִם אין פֿינפֿטן חודש, וואָס איז געווען אין
זיבעטן יאָר פֿון מלך. 9 וואָרום אין ערשטן טאָג פֿון ערשטן חודש איז
געווען דער אָנהייב פֿון דעם אַרויפֿגאַנג פֿון בבֿל, און אין ערשטן טאָג
פֿון פֿינפֿטן חודש איז ער אָנגעקומען קיין ירושָלַיִם, לויט דער גוטער
האַנט פֿון זײַן גאָט אויף אים. 10 וואָרום עזרא האָט געקערט זײַן
האַרץ צו פֿאָרשן גאָטס תּורה, און צו טאָן, און צו לערנען אין ישׂראל
חוקים און געזעצן.

11 און דאָס איז דער נוסח פֿון דעם בריוו וואָס דער מלך
אַרתּחשַׁסתּאָ האָט געגעבן עזרא דעם כּהן, דעם שרײַבער – דעם
שרײַבער פֿון די ווערטער פֿון גאָטס געבאָט און זײַנע געזעצן צו
ישׂראל: 12 אַרתּחשַׁסתּאָ דער מלך פֿון מלכים צו עזרא דעם כּהן,
דעם שרײַבער פֿון דעם געזעץ פֿון דעם גאָט פֿון הימל, און אַזוי
ווײַטער. און אַצונד 13 ווערט פֿון מיר געגעבן אַ באַפֿעל, אַז
איטלעכער וואָס באָט זיך אָן אין מײַן קיניגרײַך, פֿון דעם פֿאָלק
ישׂראל, און זייערע כּהנים, און די לוִיִים, צו גיין מיט דיר קיין
ירושָלַיִם, מעג גיין. 14 אַזוי ווי דו ווערסט געשיקט פֿון דעם מלך און
זײַנע זיבן יוֹעצים נאָכצופֿאָרשן וועגן יהודה און ירושָלַיִם, לויט דעם
געזעץ פֿון דײַן גאָט וואָס אין דײַן האַנט, 15 און אַוועקצופֿירן דאָס
זילבער און דאָס גאָלד וואָס דער מלך און זײַנע יוֹעצים האָבן מנדבֿ
געווען צו דעם גאָט פֿון ישׂראל, וואָס זײַן וווינונג איז אין ירושָלַיִם,
16 און אַל דאָס זילבער און גאָלד וואָס דו וועסט קריגן אין דער
גאַנצער מדינה בבֿל, אין איינעם מיט די נדבֿות פֿון דעם פֿאָלק און די
כּהנים וואָס וועלן מנדבֿ זײַן פֿאַר דעם הויז פֿון זייער גאָט וואָס אין
ירושָלַיִם – 17 דרום מעגסטו באַלד קויפֿן פֿאַר דעם דאָזיקן געלט
אָקסן, ווידערס, שעפּסן, מיט זייערע שפּײַזאָפּפֿער און זייערע
גיסאָפּפֿער, און זאָלסט זיי מקריבֿ זײַן אויף דעם מזבח פֿון אײַער
גאָטס הויז וואָס אין ירושָלַיִם. 18 און וואָס דיר און דײַנע ברידער
וועט ווילגעפֿעלן צו טאָן מיט דעם רעשט פֿון דעם זילבער און
גאָלד, מעגט איר טאָן לויט דעם ווילן פֿון אײַער גאָט. 19 און די כּלים
וואָס ווערן דיר געגעבן פֿאַר דעם דינסט פֿון דײַן גאָטס הויז, גיב
איבער פֿאַר דעם גאָט פֿון ירושָלַיִם. 20 און דאָס איבעריקע וואָס איז
נייטיק פֿאַר דעם הויז פֿון דײַן גאָט וואָס דיר וועט אויסקומען
אויסצוגעבן, זאָלסטו אויסגעבן פֿון דעם מלכס שאַצקאַמער.
21 און פֿון מיר, מלך אַרתּחשַׁסתּאָ, ווערט געגעבן אַ באַפֿעל צו אַלע
שאַצמײַנסטער וואָס אויף יענער זײַט טײַך, אַז אַלץ וואָס עזרא דער
כּהן, דער שרײַבער פֿון דעם געזעץ פֿון דעם גאָט פֿון הימל, וועט פֿון
אײַך פֿאַרלאַנגען, זאָל אויף גיך געטאָן ווערן, 22 ביז הונדערט
צענטנער זילבער, און ביז הונדערט כּוֹר ווייץ, און ביז הונדערט בת
ווײַן, און ביז הונדערט בת אייל, און זאַלץ אָן אַ געשריבענער צאָל.
23 אַלץ וואָס איז אויף דעם באַפֿעל פֿון דעם גאָט פֿון הימל, זאָל
ריכטיק געטאָן ווערן פֿאַר דעם הויז פֿון דעם גאָט פֿון הימל, כּדי עס
זאָל ניט זײַן אַ צאָרן אויף דער מלוכה פֿון דעם מלך און זײַנע
קינדער. 24 אויך זײַנען מיר אײַך מוֹדיע, אַז אַלע כּהנים און לוִיִים,

זינגערס, טויערלײַט, נתינים, און דינער פֿון דעם דאָזיקן הויז פֿון
גאָט, זאָל מען אָפּצאָל, מֶכֶס, און װעגגעלט, ניט טאָרן אַרױפֿלײגן
אויף זײ. 25 און דו עזרא, לויט דער חכמה פֿון דײַן גאָט װאָס אין דײַן
האַנט, זעץ אויף ריכטער און דײָנים װאָס זאָלן משפּטן דאָס גאַנצע
פֿאָלק װאָס אויף יענער זײַט טײַך, אַלע װאָס װײסן די געזעצן פֿון
דײַן גאָט; און דעם װאָס װײס ניט, זאָלט איר מאַכן װיסן.
26 און דער װאָס װעט ניט טאָן דאָס געזעץ פֿון דײַן גאָט, און
דאָס געזעץ פֿון דעם מלך, זאָל גיך געטאָן װערן אויף אים אַ
משפּט, ענטװעדער צום טויט, אָדער צו פֿאַרטרײַבונג, אָדער צו
געלטשטראָף, אָדער צו געפֿענקעניש.

27 געלויבט איז יהוה דער גאָט פֿון אונדזערע עלטערן װאָס ער האָט
אַזוינס אַרײַנגעגעבן אין מלכס האַרצן, צו באַשײנען דאָס הויז פֿון
גאָט װאָס אין ירושָלַיִם, 28 און ער האָט מיר צוגענײגט גענאָד פֿאַר
דעם מלך און זײַנע יוֹעצים, און בײַ אַלע מאַכטיקע האַרן פֿון דעם
מלך. און איך האָב מיך געשטאַרקט לויט דער האַנט פֿון יהוה מײַן
גאָט אויף מיר, און איך האָב אײַנגעזאַמלט פֿון ישׂראל הויפּטלײַט
אַרױפֿצוגײן מיט מיר.

ח 1 און דאָס זײַנען די הויפּטן פֿון זײערע פֿאָטערהײַזער, און דער
יחוס-בריוו פֿון די װאָס זײַנען אַרױפֿגעגאַנגען מיט מיר פֿון בבֿל,
אין דער מלוכה פֿון דעם מלך אַרתַּחשַׁסטאָ.

2 פֿון די קינדער פֿון פּינחס: גֵרשוֹם.
פֿון די קינדער פֿון איתָמָר: דָניאֵל.
פֿון די קינדער פֿון דוד: חטוּש.

3 פֿון די קינדער פֿון שכַניָה: פֿון די קינדער פֿון פּרעוֹש, זכַריָה; און צו
אים האָבן זיך מיַחס געװען הונדערט און פֿופֿציק מאַנספּאַרשוינען.

4 פֿון די קינדער פֿון פּחת-מוֹאָבֿ: אֶליְהוֹעֵינַי דער זון פֿון זֶרַחיָהן, און
מיט אים צװײ הונדערט מאַנספּאַרשוינען.

5 פֿון די קינדער פֿון שכַניָה: דער זון פֿון יַחזיאֵלן, און מיט אים דרײַ
הונדערט מאַנספּאַרשוינען.

6 און פֿון די קינדער פֿון עָדין: עֶבֶד דער זון פֿון יוֹנָתָנען, און מיט אים פֿופֿציק מאַנספּאַרשוינען.

7 און פֿון די קינדער פֿון עֵילָם: יְשַעיָה דער זון פֿון עֲתַליָהן, און מיט אים זיבעציק מאַנספּאַרשוינען.

8 און פֿון די קינדער פֿון שפַטיָה: זבַדיָה דער זון פֿון מיכָאֵלן, און מיט אים אַכציק מאַנספּאַרשוינען.

9 פֿון די קינדער פֿון יוֹאָבֿ: עוֹבַדיָה דער זון פֿון יחיאֵלן, און מיט אים צוויי הונדערט און אַכצן מאַנספּאַרשוינען.

10 און פֿון די קינדער פֿון שלוֹמית: דער זון פֿון יוֹסִפֿיָהן, און מיט אים הונדערט און זעכציק מאַנספּאַרשוינען.

11 און פֿון די קינדער פֿון בבַי: זכַריָה דער זון פֿון בבַין, און מיט אים אַכט און צוואַנציק מאַנספּאַרשוינען.

12 און פֿון די קינדער פֿון עַזגָד: יוֹחָנָן דער זון פֿון הַקָטָנען, און מיט אים הונדערט און צען מאַנספּאַרשוינען.

13 און פֿון די קינדער פֿון אֲדוֹניקָם: די לעצטע; און דאָס זײַנען זייערע נעמען: אֱליפֶלֶט, יעִיאֵל, און שמַעיָה, און מיט זיי זעכציק מאַנספּאַרשוינען.

14 און פֿון די קינדער פֿון בגוַי: עותַי, און זַכּור, און מיט זיי זיבעציק מאַנספּאַרשוינען.

15 און איך האָב זיי אײַנגעזאַמלט בײַם טײַך וואָס גייט אַרײַן אין
אַהוָא, און מיר האָבן דאָרטן גערוט דרײַ טעג, און איך האָב
נאָכגעקוקט צווישן דעם פֿאָלק און צווישן די כּהנים, און האָב
דאָרטן ניט געפֿונען פֿון די קינדער פֿון לֵוִי. 16 האָב איך געשיקט נאָך
אֱליעֶזֶר, נאָך אֲריאֵל, נאָך שמַעיָה, און נאָך אֶלנָתָן, און נאָך יָריבֿ, און
נאָך אֶלנָתָן, און נאָך נָתָן, און נאָך זכַריָה, און נאָך משולָם, די
הויפּטלײַט, און נאָך יוֹיָריבֿ, און נאָך אֶלנָתָן, די קענער. 17 און איך
האָב זיי געגעבן אַ באַפֿעל צו אִדוֹ דעם הויפּטמאַן אין דעם אָרט
כָּסִפֿיאָ, און איך האָב אַרײַנגעטאָן אין זייער מויל ווערטער צו רעדן
צו אִדוֹן [און] זײַן ברודער וואָס זײַנען געווען געזעצט איבער דעם

אָרט כָּסִפְיאָ, אונדז צו ברענגען באַדינער פֿאַר דעם הויז פֿון אונדזער
גאָט. 18 און זיי האָבן אונדז געבראַכט, לויט דער גוטער האַנט פֿון
גאָט אויף אונדז, אַ פֿאַרשטאַנדיקן מאַן פֿון די קינדער פֿון מַחלי דעם
זון פֿון לֵוִי, דעם זון פֿון ישׂראלן; און שֵׁרֵבְיָהן מיט זײַנע זין און
זײַנע ברידער – אַכצן; 19 און חַשַׁבְיָהן, און מיט אים יְשַׁעיָהן פֿון
די קינדער פֿון מְרָרי, זײַנע ברידער, און זייערע זין – צוואַנציק;
20 און פֿון די נתינים וואָס דוד און די האַרן האָבן אָפּגעגעבן פֿאַר
דעם דינסט פֿון די לוִיִים, צוויי הונדערט און צוואַנציק נתינים; אַלע
זײַנען געווען אָנגערופֿן מיט די נעמען.

21 און איך האָב דאָרטן אויסגערופֿן אַ תּענית בײַם טײַך אַהֲוָא, זיך
צו פּײַניקן פֿאַר אונדזער גאָט, כּדי צו בעטן בײַ אים אַ גלײַכן וועג
פֿאַר אונדז און פֿאַר אונדזערע קליינע קינדער, און פֿאַר אונדזער
גאַנצן פֿאַרמעג. 22 וואָרום איך האָב זיך געשעמט צו פֿאַרלאַנגען פֿון
דעם מלך חיל און רײַטער אונדז צו העלפֿן פֿון אַ פֿײַנט אויפֿן וועג,
ווײַל מיר האָבן געזאָגט צום מלך, אַזוי צו זאָגן: די האַנט פֿון גאָט
איז צום גוטן אויף אַלע וואָס זוכן אים, און זײַן מאַכט און זײַן צאָרן
אַקעגן אַלע וואָס פֿאַרלאָזן אים. 23 און מיר האָבן געפֿאַסט, און
געבעטן בײַ אונדזער גאָט וועגן דעם , און ער האָט זיך געלאָזט
דערבעטן פֿון אונדז.

24 און איך האָב אָפּגעשיידט פֿון די האַרן פֿון די כּהנים צוועלף;
שֵׁרֵבְיָהן, חַשַׁבְיָהן, און מיט זיי צען פֿון זייערע ברידער. 25 און איך
האָב זיי צוגעווויגן דאָס זילבער, און דאָס גאָלד, און די כּלים, די
אָפּשיידונג פֿאַר אונדזער גאָטס הויז וואָס דער מלך און זײַנע יוֹעצים
און זײַנע האַרן און גאַנץ ישׂראל וואָס האָבן זיך דאָרטן געפֿונען,
האָבן מנדב געווען. 26 און איך האָב אָפּגעווויגן אויף זייערע האַנט
זילבער זעקס הונדערט און פֿופֿציק צענטנער, און זילבערנע כּלים
הונדערט צענטנער; גאָלד הונדערט צענטנער; 27 און גילדערנע
בעכער צוואַנציק, צו טויזנט אַדַרכּוֹנים; און צוויי כּלים פֿון פֿײַנעם
געלן קופּער, אַזוי טײַער ווי גאָלד. 28 און איך האָב צו זיי געזאָגט:
איר זײַט הייליק צו גאָט, און די כּלים זײַנען הייליק; און דאָס זילבער
און דאָס גאָלד איז אַ נדבֿה צו יהוה דעם גאָט פֿון אײַערע עלטערן.
29 פֿאַסט אויף און היט עס, ביז איר וועט עס אָפּוועגן פֿאַר די האַרן
פֿון די כּהנים און די לוִיִים, און די האַרן פֿון די פֿאָטערהײַזער פֿון
ישׂראל אין ירושָׁלַיִם, אין די קאַמערן פֿון גאָטס הויז. 30 און די

כֹּהנים און די לֵוִיִים האָבן צוגענומען די וואָג פֿון דעם זילבער און
דעם גאָלד, און די כּלים, אויף צו ברענגען קיין ירושָלַיִם אין הויז פֿון
אונדזער גאָט.

31 און מיר האָבן אַוועקגעצויגן פֿון דעם טײַך אַהוָא אין צוועלפֿטן
טאָג פֿון ערשטן חודש, צו גיין קיין ירושָלַיִם, און די האַנט פֿון גאָט
איז געווען אויף אונדז, און ער האָט אונדז באַשירעמט פֿון דער
האַנט פֿון פֿײַנט און לויערער אויפֿן וועג. 32 און מיר זײַנען געקומען
קיין ירושָלַיִם, און זײַנען דאָרטן געזעסן דרײַ טעג. 33 און אויפֿן
פֿירטן טאָג איז דאָס זילבער און דאָס גאָלד און די כּלים אָפּגעוויגן
געוואָרן אין הויז פֿון אונדזער גאָט, אויף דער האַנט פֿון מרֵמוֹת דעם
זון פֿון אוּרִיָהן, דעם כֹּהן, און מיט אים איז געווען אֶלעָזָר דער זון פֿון
פּינחסן, און מיט זיי, יוֹזָבָד דער זון פֿון יֵשוּעַן, און נוֹעַדיָה דער זון
פֿון בנוּין, די לֵוִיִים; 34 אַלץ מיט אַ צאָל און מיט אַ וואָג; און די
גאַנצע וואָג איז פֿאַרשריבן געוואָרן אין יענער צײַט.

35 האָבן די קינדער פֿון גלות וואָס זײַנען געקומען פֿון
געפֿאַנגענשאַפֿט, מקריבֿ געווען בראַנדאָפּפֿער צום גאָט פֿון ישׂראל,
צוועלף אָקסן פֿאַר גאַנץ ישׂראל, זעקס און נײַנציק ווידערס, זיבן און
זיבעציק שעפּסן, צוועלף בעק פֿאַר זינדאָפּפֿער; אַלע בראַנדאָפּפֿער
צו גאָט. 36 און זיי האָבן איבערגעגעבן די באַפֿעלן פֿון מלך צו די
סאַטראַפּן פֿון מלך, און די פֿירשטן פֿון יענער זײַט טײַך; און זיי האָבן
געהאָלפֿן דעם פֿאָלק און דעם הויז פֿון גאָט.

ט 1 און אַז מע האָט דאָס געענדיקט, האָבן גענענט צו מיר די
האַרן, אַזוי צו זאָגן: דאָס פֿאָלק ישׂראל, און די כֹּהנים און
די לֵוִיִים, האָבן זיך ניט געהאַלטן אָפּגעשיידט פֿון די פֿעלקער פֿון די
לענדער, לויט זייערע אומווערדיקייטן – פֿון דעם כּנַעֲני, דעם חִתּי,
דעם פּרִזי, דעם יבֿוּסי, דעם עַמוֹני, דעם מוֹאָבֿי, דעם מִצרי, און דעם
אֱמוֹרי. 2 וואָרום זיי האָבן גענומען פֿון זייערע טעכטער פֿאַר זיך און
פֿאַר זייערע זין, און דער הייליקער זאָמען האָט זיך פֿאַרמישט מיט
די פֿעלקער פֿון די לענדער, און די האַנט פֿון די האַרן און די
פֿאָרשטייער איז געווען די ערשטע אין דער דאָזיקער פֿעלשונג.
3 און ווי איך האָב געהערט די דאָזיקע זאַך, האָב איך צעריסן מײַן

בגד און מײַן מאַנטל, און איך האָב זיך געפּליקט די האָר פֿון קאָפּ און
פֿון באָרד, און איך בין געזעסן אַ באַנומענער. 4 האָבן זיך אַלע
אײַנגעזאַמלט צו מיר אַלע וואָס האָבן געציטערט איבער די ווערטער
פֿון דעם גאָט פֿון ישׂראל, פֿון וועגן דער פֿעלשונג פֿון די גלות-לײַט;
און איך בין געזעסן אַ באַנומענער ביז דעם אָוונט-קרבן.

5 און בײַם אָוונט-קרבן בין איך אויפֿגעשטאַנען פֿון מײַן תּענית, מיט
מײַן בגד און מײַן מאַנטל צעריסן, און איך בין געפֿאַלן אויף מײַנע
קני, און האָב אויסגעשפּרייט מײַנע הענט צו יהוה מײַן גאָט.
6 און איך האָב געזאָגט: מײַן גאָט, איך בין אין בושה און שעם זיך
אויפֿצוהייבן מײַן פּנים צו דיר, מײַן גאָט, וואָרום אונדזערע זינד
זײַנען געמערט איבערן קאָפּ, און אונדזער שולד איז גרויס ביז צום
הימל. 7 פֿון די טעג פֿון אונדזערע עלטערן אָן זײַנען מיר אין גרויס
שולד ביז אויף הײַנטיקן טאָג, און פֿאַר אונדזערע זינד זײַנען מיר,
אונדזערע מלכים, אונדזערע כּהנים, איבערגעגעבן געוואָרן אין דער
האַנט פֿון די מלכים פֿון די לענדער צום שווערד, צו געפֿאַנגענשאַפֿט,
און צו רויב, און צו שאַנד פֿון פּנים, אַזוי ווי הײַנטיקן טאָג.
8 און אַצונד, אויף אַ קליינער רגע איז אונדז געשען אַ גענאָד פֿון
יהוה אונדזער גאָט, אונדז איבערצולאָזן אַן אַנטרינונג, און אונדז צו
געבן אַן אָנהאַלט אין זײַן הייליקן אָרט, כּדי אונדזער גאָט זאָל
דערלײַכטן אונדזערע אויגן, און אונדז לאָזן אַ ביסל אָפּלעבן אין
אונדזער קנעכטשאַפֿט. 9 וואָרום קנעכט זײַנען מיר, אָבער אין
אונדזער קנעכטשאַפֿט האָט אונדז אונדזער גאָט ניט פֿאַרלאָזן, און
ער האָט אונדז צוגענייגט גענאָד פֿאַר די מלכים פֿון פּרַס, אונדז צו
לאָזן אָפּלעבן, אויפֿצוריכטן דאָס הויז פֿון אונדזער גאָט, און
אויפֿצושטעלן זײַנע חורבֿות, און אונדז צו געבן אַן אַרומצאַם אין
יהודה און אין ירושָלַיִם. 10 און אַצונד, אונדזער גאָט, וואָס זאָלן מיר
זאָגן נאָך דעם? אַז מיר האָבן פֿאַרלאָזן דײַנע געבאָט 11 וואָס דו
האָסט געבאָטן דורך דײַנע קנעכט די נבֿיאים, אַזוי צו זאָגן: ”דאָס
לאַנד וואָס איר קומט עס צו אַרבן, איז אַן אומריין לאַנד, דורך
דער אומריינקייט פֿון די פֿעלקער פֿון די לענדער, דורך זייערע
אומווערדיקייטן מיט וואָס זיי האָבן עס אָנגעפּילט פֿון עק צו עק אין
זייער טומאה. 12 דרום זאָלט איר אַצונד ניט געבן אײַערע טעכטער
צו זייערע זין, און זייערע טעכטער זאָלט איר ניט נעמען פֿאַר אײַערע
זין, און איר זאָלט אויף אייביק ניט זוכן זייער פֿריד און זייער
וווילזײַן, כּדי איר זאָלט שטאַרק זײַן, און עסן דאָס גוטס פֿון דעם

לאַנד און עס לאָזן בירושה צו אײַערע קינדער אויף אייביק.״
13 און נאָך אַלץ וואָס איז געקומען אויף אונדז פֿאַר אונדזערע
שלעכטע מעשׂים און פֿאַר אונדזער גרויסער שולד, אַז דו אונדזער
גאָט האָסט אונדז געשוינט מער ווי נאָך אונדזערע זינד, און אונדז
געגעבן אַזאַ אַנטרינונג, 14 זאָלן מיר ווידער פֿאַרשטערן דײַנע
געבאָט, און זיך מתחתן זײַן מיט די פֿעלקער פֿון די דאָזיקע
אומווערדיקייטן? וועסטו ניט צערענען אויף אונדז ביז צום
פֿאַרלענדן, אַז קיין איבערבלײַב און קיין אַנטרינונג זאָל ניט זײַן?
15 יהוה דו גאָט פֿון ישׂראל, דו ביסט אַ גערעכטער; וואָרום מיר
זײַנען אַן אַנטרונענער איבערבלײַב אַזוי ווי הײַנטיקן טאָג. אָט זײַנען
מיר פֿאַר דיר אין אונדזער שולד; וואָרום מע קען ניט באַשטיין פֿאַר
דיר וועגן דעם.

י 1 און ווי עזרא האָט מתפּלל געווען און ווי ער האָט זיך מתוודה
געווען, וויינענדיק און וואַרפֿנדיק זיך פֿאַר גאָטס הויז, האָט זיך
אָנגעזאַמלט צו אים פֿון ישׂראל זייער אַ גרויס געזעמל, מענער און
ווײַבער און קינדער; וואָרום דאָס פֿאָלק האָט געוויינט אַ גרויס
געוויין. 2 און שכַניָה דער זון פֿון יחיאֵלן, פֿון די קינדער פֿון עֵילָם,
האָט זיך אָפּגערופֿן און האָט געזאָגט צו עזראן: מיר האָבן געפֿעלשט
אָן אונדזער גאָט, און האָבן גענומען פֿרעמדע ווײַבער פֿון די פֿעלקער
פֿון לאַנד, אָבער אַצונד איז דאָ אַ האָפֿענונג פֿאַר ישׂראל וועגן דעם.
3 און לאָמיר אַצונד שליסן אַ בונד מיט אונדזער גאָט, אַוועקצושיקן
די אַלע ווײַבער, און די וואָס זײַנען געבאָרן פֿון זיי, לויט דער עצה
פֿון גאָט, און די וואָס ציטערן איבער דעם געבאָט פֿון אונדזער גאָט,
און זאָל געטאָן ווערן לויט דער תּורה. 4 שטיי אויף, וואָרום אויף דיר
ליגט די זאַך, און מיר זײַנען מיט דיר; זײַ שטאַרק און טו.

5 איז עזרא אויפֿגעשטאַנען און האָט באַשוואָרן די האַרן פֿון די
כּהנים, די לוִיִים, און גאַנץ ישׂראל, צו טאָן אַזוי ווי דאָס דאָזיקע
וואָרט; און זיי האָבן געשוואָרן. 6 און עזרא איז אויפֿגעשטאַנען פֿון
פֿאַר דעם הויז פֿון גאָט, און ער איז אַוועק אין דער קאַמער פֿון
יהוֹחנָן דעם זון פֿון אֶלישיבֿן; און אַז ער איז געקומען אַהין, האָט ער
ניט געגעסן קיין ברויט, און ניט געטרונקען קיין וואַסער, וואָרום ער
האָט געטרויערט אויף דער פֿעלשונג פֿון די גלות-לײַט.

7 און מע האָט אַרויסגעלאָזט אַן אויסרוף אין יהודה און ירושָלַיִם
צו אַלע קינדער פֿון גלות, זיך אײַנצוזאַמלען קיין ירושָלַיִם;
8 און איטלעכער וואָס וועט ניט קומען אין דרײַ טעג, לויט דער עצה
פֿון די האַרן און די עלטסטע, זאָל זײַן גאַנצער פֿאַרמעג זײַן חרם, און
ער זאָל אָפּגעשיידט ווערן פֿון דער עדה פֿון גלות.

9 האָבן זיך אײַנגעזאַמלט אַלע מענער פֿון יהודה און בנימין קיין
ירושָלַיִם צום דריטן טאָג; דאָס איז געווען אין נײַנטן חודש, אין
צוואַנציקסטן טאָג אין חודש. און דאָס גאַנצע פֿאָלק איז געזעסן
אויפֿן ברייטן פּלאַץ פֿון גאָטס הויז, ציטערנדיק איבער דער זאַך, און
איבער די רעגנס. 10 און עזרא דער כֹּהן איז אויפֿגעשטאַנען, און
האָט צו זיי געזאָגט: איר האָט געפֿעלשט און האָט גענומען פֿרעמדע
ווײַבער נאָך צוצולייגן צו דער שולד פֿון ישׂראל. 11 און אַצונד גיט אַ
ווידוי צו יהוה דעם גאָט פֿון אײַערע עלטערן, און טוט זײַן רצון, און
שיידט אײַך אָפּ פֿון די פֿעלקער פֿון לאַנד, און פֿון די פֿרעמדע
ווײַבער. 12 האָט זיך אָפּגערופֿן די גאַנצע אײַנזאַמלונג און האָט
געזאָגט אויף אַ הויכן קָול: יאָ, אַזוי ווי דײַן וואָרט איז פֿאַר אונדז צו
טאָן. 13 אָבער דאָס פֿאָלק איז גרויס, און עס איז די צײַט פֿון רעגנס,
און ניטאָ קיין כּוח צו שטיין דרויסן, און די אַרבעט איז ניט אויף איין
טאָג, און ניט אויף צוויי; וואָרום מיר האָבן פֿיל פֿאַרבראָכן אין דער
דאָזיקער זאַך. 14 זאָלן אונדזערע האַרן זיך אָפּשטעלן פֿאַר דער
גאַנצער אײַנזאַמלונג, און אַלע וואָס אין אונדזערע שטעט וואָס
האָבן גענומען פֿרעמדע ווײַבער, זאָלן קומען אין געשטעלטע צײַטן,
און מיט זיי די עלטסטע פֿון איטלעכער שטאָט און אירע ריכטער,
ביז מע וועט אָפּקערן פֿון אונדז דעם גרימצאָרן פֿון יהוה אונדזער
גאָט וועגן דער דאָזיקער זאַך. 15 נאָר יוֹנָתָן דער זון פֿון עֲשָׂהאֵלן, און
יַחזְיָה דער זון פֿון תִּקוָהן, האָבן זיך געשטעלט אַקעגן דעם, און
משולָם, און שַבּתַי דער לֵוִי, האָבן זיי צוגעהאָלפֿן. 16 און די קינדער
פֿון גלות האָבן אַזוי געטאָן; און עזרא דער כֹּהן, און עטלעכע הויפּטן
פֿון פֿאָטערהײַזער, לויט זייערע פֿאָטערהײַזער, און אַלע מיט נעמען,
זײַנען אָפּגעזונדערט געוואָרן, און זיי האָבן זיך געזעצט אין ערשטן
טאָג פֿון צענטן חודש אויסצופֿאָרשן די זאַך. 17 און זיי זײַנען
פֿאַרטיק געוואָרן מיט אַלע מענער וואָס האָבן גענומען פֿרעמדע
ווײַבער, ביז דעם ערשטן טאָג פֿון ערשטן חודש.

18 און עס זײַנען געפֿונען געוואָרן צווישן די קינדער פֿון די כּהנים
אַזעלכע וואָס האָבן גענומען פֿרעמדע ווײַבער. פֿון די קינדער פֿון
יֵשוּעַ דעם זון פֿון יוֹצָדָקן און זײַנע ברידער: מַעֲשֵׂיָה, און אֱלִיעֶזֶר, און
יָרִיבֿ, און גדַליָה. 19 און זיי האָבן געגעבן זייער האַנט אַוועקצושיקן
זייערע ווײַבער, און, ווי שולדיקע, [צו ברענגען] אַ ווידער פֿון שאָף
פֿאַר זייער שולד. 20 און פֿון די קינדער פֿון אִמֵר: חֲנָנִי, און זבַדיָה.
21 און פֿון די קינדער פֿון חָרִם: מַעֲשֵׂיָה, און אֵלִיָה, און שמַעיָה, און
יחיאֵל, און עוּזִיָה. 22 און פֿון די קינדער פֿון פשחור: אֶליוֹעֵינַי,
מַעֲשֵׂיָה, יִשמָעאֵל, נתַנאֵל, יוֹזָבָד, און אֶלעָשָׂה.

23 און פֿון די לוִיִים: יוֹזָבָד, און שִמעִי, און קֵליָה – דאָס איז קליטאָ
– פּתַחיָה, יהודה, און אֱלִיעֶזֶר.

24 און פֿון די זינגערס: אֶליָשִיבֿ. און פֿון די טויערלײַט: שַלוּם, און
טֶלֶם, און אוּרִי.

25 און פֿון ישׂראל: פֿון די קינדער פֿון פּרעוֹש: רַמיָה, און יִזִיָה, און
מַלכִּיָה, און מִיָמִן, און אֶלעָזָר, און מַלכִּיָה, און בנָיָה. 26 און פֿון די
קינדער פֿון עֵילָם: מַתַּניָה, זכַריָה, און יחיאֵל, און עַבדִי, און ירֵמוֹת,
און אֵלִיָה. 27 און פֿון די קינדער פֿון זַתּוּא: אֶליוֹעֵנַי, אֶליָשִיבֿ, מַתַּניָה,
און ירֵמוֹת, און זָבָד, און עֲזִיזאָ. 28 און פֿון די קינדער פֿון בֵּבַי:
יהוֹחָנָן, חֲנַניָה, זַבַּי, עַתלַי. 29 און פֿון די קינדער פֿון בָּני: משוּלָם,
מַלוּך, און עֲדָיָה, יָשוּבֿ, און שְאָל, און רָמוֹת. 30 און פֿון די קינדער
פֿון פּחַת-מוֹאָבֿ: עַדנאָ, און כּלָל, בנָיָה, מַעֲשֵׂיָה, מַתַּניָה, בצַלאֵל, און
בִּנוּי, און מנשה. 31 און די קינדער פֿון חָרִם: אֱלִיעֶזֶר, יִשִיָה, מַלכִּיָה,
שמַעיָה, שמעון; 32 בנימין, מַלוּך, שמַריָה. 33 פֿון די קינדער פֿון
חָשוּם: מַתּנַי, מַתַּתָּה, זָבָד, אֱלִיפֶלֶט, ירֵמַי, מנשה, שִמעִי. 34 פֿון די
קינדער פֿון בָּני: מַעֲדַי, עַמרָם, און אוּאֵל; 35 בנָיָה, בדיָה, כּלוּהוּ;
36 אוַניָה, מרֵמוֹת, אֶליָשִיבֿ; 37 מַתַּניָה, מַתּנַי, און יַעֲשָׂי; 38 און בָּני,
און בִּנוּי, שִמעִי, 39 און שֶלֶמיָה, און נָתָן, און עֲדָיָה; 40 מַכנַדבַי, שָשַי,
שָרַי; 41 עֲזַראֵל, און שֶלֶמיָהוּ, שמַריָה, 42 שַלוּם, אֲמַריָה, יוֹסף.
43 פֿון די קינדער פֿון נבוֹ: יעִיאֵל, מַתִּתיָה, זָבָד, זבִינאָ, יַדַי, און יוֹאֵל,
[און] בנָיָה.

44 די אַלע האָבן גענומען פֿרעמדע ווײַבער, און טייל פֿון זיי ווײַבער
מיט וועמען זיי האָבן געהאַט קינדער.

עזרא

© 2005 Dworkins and Leonard Prager. All Rights Reserved.